

بررسی ارتباط بین اخلاق حرفه ای و بهبود کیفیت مراقبت با توانمندی پرسنل از دیدگاه پرستاران بیمارستان آیت الله روحانی بابل

زهرة برزگر¹، حامد حسین زاده^{2*}

1- کارشناس پرستاری، بیمارستان آیت اله روحانی - دانشگاه علوم پزشکی بابل

2- کارشناس ارشد علم اطلاعات و دانش شناسی، بیمارستان آیت اله روحانی، دانشگاه علوم پزشکی بابل

سابقه و هدف: اخلاق حرفه‌ای، سبک چگونگی زیستن و چگونگی رفتار کردن در یک تخصص و در یک محیط تخصصی اعم از فردی و سازمانی را تعیین می‌کند. در همین راستا، پژوهش حاضر با هدف تعیین ارتباط بین اخلاق حرفه ای و بهبود کیفیت مراقبت با توانمندی پرسنل از دیدگاه پرستاران بیمارستان آیت الله روحانی بابل انجام شد.

روش کار: روش پژوهش توصیفی - پیمایشی بود. جامعه آماری شامل کلیه پرستاران بیمارستان آیت الله روحانی بابل بود که با استفاده از شیوه نمونه‌گیری تصادفی ساده، 163 نفر به عنوان نمونه انتخاب و مورد بررسی قرار گرفتند. ابزار گردآوری، پرسشنامه محقق ساخته، روائی محتوی پرسشنامه با مشاوره صاحب نظران تایید شد و ضریب پایایی آن با روش آزمون مجدد بر روی 40٪ تعداد کل نمونه به فاصله 2 هفته محاسبه گردید، و ضریب آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه 0/85 به دست آمد. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که روابط اخلاق حرفه ای با بهبود کیفیت مراقبت ($P < 0/01$) و توانمندی پرسنل ($P < 0/01$) معنی‌دار بود. همچنین بین بهبود کیفیت مراقبت با توانمندی پرسنل ($P < 0/05$) رابطه معنی‌داری وجود داشت. بر اساس نتایج پژوهش، اخلاق حرفه ای به صورت مستقیم و با واسطه بهبود کیفیت مراقبت بر توانمندی پرستاران تأثیرگذار بود ($P < 0/05$).

نتیجه‌گیری: در کل می‌توان گفت که تکیه بر اخلاقیات و مدیریت اخلاق‌مدار، باعث افزایش اثر بخشی رویکرد بهبود کیفیت مراقبت و احساس توانمندی در پرستاران می‌گردد.

واژه های کلیدی: اخلاق حرفه ای، کیفیت مراقبت، پرستاران